

midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 4. december 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 147 stemmer.

Formanden:

Den næste på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om stop for pris-, husleje- og indkomststigninger.

(Lovforslag nr. L 144. Fremsat 2/12 76. Første behandling 2/12 76. Betænkning 4/12 76).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Formanden:

Taletiden er efter aftale fastsat til følgende: for ordførerne 20 minutter i første omgang, 10 minutter i anden, for andre medlemmer 7 minutter i første omgang, 4 minutter i anden.

Kjeld Olesen (S):

Vi har de sidste mange timer været igennem et meget omfattende og koncentreret udvalgsarbejde; der har været stillet over 200 spørgsmål, der alle, synes jeg, på fortrinlig vis er blevet besvaret af ministrene. Vi har derudover haft ministre i samråd adskillige gange. Resultatet, som det kan ses af den omdelte betænkning, er, at et flertal i udvalget indstiller forslaget næsten uændret til vedtagelse.

Der er tale om 3 ændringsforslag fra ministre, der har tilslutning fra et flertal. Det ene drejer sig om en ændring af § 10, der drejer sig om rentesikringsydelse udbetaling. I stedet for udbetaling den 30. juni fremskyndes halv-

delen til udbetaling den 1. april. Formålet med dette er at forbedre boligelskabernes likviditet i den situation, de står i.

Det andet ændringsforslag drejer sig om § 14 i forbindelse med overenskomsternes begyndelse, hvor man jo har den praksis, at de træder i kraft den uge, hvori man har den 1. marts. Denne uges begyndelse i 1977 vil være den 28. februar.

Det tredje ændringsforslag behøver jeg vist ikke at omtale nærmere, for det er rent redaktionelt.

Jeg vil gerne ved denne anden behandling komme ind på to punkter, og det gør jeg, fordi jeg føler, det er nødvendigt, for at man senere hen ikke skal komme ud for misforståelser.

Jeg lagde mærke til under førstebehandlingen, at hr. Gert Petersen havde en bemærkning om i forbindelse med § 11, at hele det officielle retsmaskineri bliver sat ind over for arbejderne. § 11 er som bekendt den paragraf, der taler om, at har man en arbejdsnedlæggelse og denne arbejdsnedlæggelse af arbejdsretten kendes overenskomststridig, og er der tale om lønforhøjelser i forbindelse med arbejdsnedlæggelsen, ja, så er disse forhøjelser ugyldige. Nu har jeg haft lejlighed til personligt at tale med hr. Gert Petersen om det, og jeg er klar over, at vi er enige om det, jeg siger her, men jeg synes også, det til andre skal siges, at er der tale om en sådan situation, er der ikke nogen retsvirkning i den forbindelse. Der er, som det blev sagt ved førstebehandlingen, ikke tale om noget bødeansvar til nogen parter, og der er heller ikke tale om nogen anden form for retsvirkning.

For det andet vil jeg kommentere noget af det, hr. Knud Jespersen var inde på under førstebehandlingen. Det gør jeg også, fordi jeg hermed gerne vil sætte et par ting på plads og gerne vil undgå, at der bliver skabt nogle myter. Jeg lagde mærke til, at hr. Knud Jespersen talte meget om de konflikter, vi havde været ude for, og derudover talte meget om ting, vi har hørt mange gange tidligere. Når man er ordfører for et parti som f. eks. socialdemokratiet, så kan man af og til være lidt misundelig på hr. Knud Jespersen, for han har ikke besvaret, hver gang vi skal have en debat, at han skal hen og skrive en ordførertale, han hiver hver gang den gamle frem og laver så en enkelt ændring, der fører hen til det forslag, som vi beskæftiger os med. Men hr. Knud Jespersen havde en bemærkning, som jeg gerne vil